

de vel drive Lystfiskeri paa deres Territorium, men selve Brugsfiskeriet skulde indordnes under faste Regler og under Statskonsulentens Ledelse, saa at det paagældende Fiskevand kunde blive fuldt udnyttet, og Udbyttet ikke alene komme de forskellige Grundejere, men ogsaa hele Samfundet til Gode.

Om § 1 er der iøvrigt ud over ovenstaaende kun det at bemærke, at Fiskevande, som helt eller delvis ejes af Staten eller er under dens særlige Administration er undtagne fra Afløsningen; det samme gælder Fiskerirettigheder, der grunder sig paa Lov. I den gamle Fiskerilov var ogsaa undtaget saadanne Fiskevande, som er særlige Ejendomsret undergivne, eller Fiskerirettigheder, der grunder sig paa Privilegium; disse Bestemmelser er altsaa bortfaldne i den nye Lov.

(Fortsættes)

Red.

En Amatørfiskers Oplevelser i Krigen.

—o—

(Brev fra Fronten til Deutsch. Fisch. Corr.).

Det var en herlig Sommeraften efter en trykkende hed Dag. I Slotsparken foran Officerskasinoet spillede Regimentsmusikken, og Pladsen omkring den var fyldt med Officerer og Menige, som nød Musikken og den smukke Aften. Min Ven Sch. og jeg sad godt gemte under en Taarepil, der stod ved Dammen i Parkens yderste Hjørne. Egentlig talt havde vi aldeles ikke Lov til at opholde os her, og meget

hørte vi heller ikke af Musikken, fordi vi var saa langt fjærnede fra den, og Vinden bortførte de fleste af Tonerne: men til Gengæld havde vi her en ypperlig Lejlighed til at fiske i Dammen, og da Fiskeriet i denne havde været forbudt i lange Tider, var vi overbevist om, at Dammen var fuld af herlige Karper og store, svære Aal. Vi havde derfor ogsaa medtaget alle mulige Fiskegrejer og kom hurtig i Gang med Fiskeriet. Der gik imidlertid en halv Time, saa en hel Time, men ikke Spor af Liv. Saa endelig er der en stor Frø, som forsøger at sluge Ormen og Krogen, men Sch. faar den forinden med et hurtigt Kast befordret op i Græsset. „Det var da mærkværdigt,“ siger Sch., det synes, som Fiskene hverken vil bide paa Kartofler eller Orm, og det skøndt Ormene ser saa lækre ud, at man selv kunde have Lyst til at spise dem.“ Næppe havde han imidlertid sagt dette, før Flaadet forsvinder og han faar netop grebet Stangen, da Linen løber af Rullen. Der føles derefter et kraftigt Ryk, og den tregrenede Krog med Kartoffelmaddingen sidder fast.

Havde vi nu kun Fisken paa tørt Land; thi at dømme efter dens Bevægelser maa det være en vældig Basse. Under almindelige Forhold ønsker man jo intet heller end at Fisken rigtig maser omkring, men idag skulde gerne alt Spektakkel undgaas, da et heftigt Slag i Vandet eller et Plask let kunde forraade os. Det galt derfor ogsaa om at Kampen ikke blev for langvarig. Grejerne vi benyttede, var imidlertid bedste Slags, saa til dem behøvede vi heldigvis ikke at tage Hensyn, de skulde nok holde til at ta-

ge en god Tørn. Nogen Ketser havde vi ikke med os. Sch. halede derfor Karpen under betydelig Modstand ind til Bredden, hvor jeg lagde mig paa Knæ og med et raskt Tag landede Fisken. Nu først fik vi Lejlighed til at tage den ordentlig i Øjesyn og det viste sig at være en stor svær Karpe paa 5-6 Pd. Medens Kampen med Karpen stod paa var det begyndt at skumre. Foran Slottet tændte man Lamperne, og vi haabede, naar det blev rigtig mørkt, at det skulde lykkes os at fange nogle fede Aal. Men hvad sker der nu? Musikken tier pludselig, Parken tømmes paafaldende hurtigt og Lamperne slukkes. Der maa være noget galt fat! Maaske er der slaaet Allarm? „Det var da ogsaa forfærdelig ærgeligt,“ siger Sch.; men vi maa i alle Tilfælde slutte med Fiskeriet, og vi pakkede vore Sager sammen i en Fart.

Vore Anelser blev bekræftet. Næste Dag var vi paa Rejse til — ja hvem ved, hvor man er, naar man er i Krigens.

Man føler sig som Del af en Faareflok, som læsses ind for nogen Tid efter atter at læsses ud. Saadanne Tildragelser giver imidlertid Anledning til mangehaande Tanker. Denne Gang var det os ganske umuligt at finde ud af, hvor vi sendtes hen. Vi gættede paa alle mulige Steder ved Vestfronten, men desuden kunde vi jo blive sendt til Italien, Rusland eller Balkan, saa det var ikke godt at vide, hvor vi kom til at havne.

Til at begynde med førtes vi mod Syd. En af de smukkeste Steder vi passerede var Mosel Floden. Særlig Flodens klare Vand interesserede mig, og jeg tænkte, at den maatte gemme en Mængde store

Ørreder, Stalling og andre gode Fisk. Jeg var gærne bleven der et Par Dage; men vort Tog med dets to Lokomotiver førte os for fuld Fart videre frem, og længere ind i de tyske Lande. Det er en velsignet Følelse, naar man i Krigstid, efter lang Fraværelse, atter føler sig hjemme igen; det lader sig ikke beskrive, heller ikke sammenligne med lignende Følelser i Fredstid, selv efter nok saa lang en Fraværelse.

Overalt hilstes vi med Viften af Lommetørklæde og Hatte og ikke saa sjældent med Fingerkys, hvilke sidste altid besvaredes.

Efterat vi i saa lange Tider kun havde set de hærgede, snavsede franske Byer kunde vi nu fryde vore Øjne ved vore rene tyske Byer og fremforalt ved vore tyske Kvinder! I Berlin var Begejstringen stor; man følte det næsten, som var vi sat tilbage til Krigens Begyndelse.

„Giv Russerne dygtig paa Pukelen“, raabte Berlinerpigerne, hvilket vi naturligvis lovede at gøre og siden ogsaa har gjort. Men kun altfor snart var Opholdet i Berlin forbi; atter førte Toget os videre mod Øst, og en skønne Dag sættes vi af i en Sandørken paa den anden Side den russiske Grændse. Du milde Himmel, hvor saa her øde og tomt ud. Sand og atter Sand; intet andet saalangt Øjet rakte. Næste Dag naaede vi en lille Flod, hvor vi fik os en Hviledag. Straks fik jeg fat i mit Fisketøj, og saasnart jeg havde faaet mig et Bad i det klare, hurtigt strømmende Vand, satte jeg Orm paa Krogen og kastede ud.

(Forts. i næste Numer).

som kunde fabrikeres i Dusinvis til en rimelig Pris, saa at vi kunde komme til at tage Del i det umaadelig store Fiske, som vilde komme efter Krigen. Saa vilde der nemlig blive bragt mange Fisk i Land. Krigen har virket som en Fredningstid for Fiskene i Nordsøen. Der er saaledes fanget 1256 Mill. Kilogram Havfisk af alle Arter *færre*, deraf faldt 1120 Mill. Kilogram paa den brittiske Fiskerflaade og 130 Millioner paa Tyskerne.

Efter at Hr. Vendsyssel havde sluttet sin Oversigt, var der nogen Diskussion, hvor der bl. a. kom ikke saa lidt Misfornøjelse til Orde imod Statsbanernes Ordning af Transporten af Fisk.

Herunder gjorde Hr. Vendsyssel opmærksom paa Foreningen til Fiskehandelens Fremme, som her i Byen gør et stort fortjenstfuldt Arbejde for at forsyne København med levende Fisk, idet Foreningen har sine egne Kvaser til at sejle med Fisk, og saaledes ikke er afhængig af Banerne.

Fiskehandler *Kruse* oplyste, at Foreningen købte Fisk paa Fangstpladserne og betalte dem med Maksimalpris.

Efter en Frokostpavse fortsattes Mødet med en Forhandling om Fiskehandel som bunden Næring.

Hr. Vendsyssel oplyste, at dette Spørgsmaal var gammelt og rejst indenfor Foreningen allerede for en halv Snes Aar siden. Man havde indgivet Andragende herom til Handelsministeriet der havde sendt Sagen til Erklæring hos Magistraten og Dansk Fiskeriforening. Medens Maagistrten ikke havde svaret var der fra Fiskeriforeningens Besty-

relse rejst en stærk Modstand imod Tanken. Hr. Vendsyssel udtalte i den Anledning, at han fandt det besynderlig, man havde spurgt Dansk Fiskeriforening. Efter en længere Discussion blev der stillet Resolutioner, hvoraf den første fastholdt Kravet om den bundne Næring, medens den anden krævede, at et af Bestyrelsens Medlemmer, Hr. Grosserer *Dam* paa Dansk Fiskeriforenings Generalforsamling skal fremdrage dette Spørgsmaal.

Ved det paafølgende Valg til Bestyrelsen erklærede *G. Spellerberg*, at han ikke ønskede Genvalg.

Formanden fremsatte et Forslag om Bemyndigelse for Bestyrelsen til at udvide sig med tre Medlemmer paa Grund af Foreningens tiltagende Vækst, hvilket Forslag vedtoges med 37 Stemmer mod 4. Derefter valgtes Konsul *Berthelsen* Partikulier *Taabel* og Fiskeeksportør *Dyckjær*.

Sluttelig udtalte Formanden sig imod en paatænkt Oprettelse af et Fiskeridepartement under Landbrugsministeriet, da der i Fiskeriraadet, haves en tilstrækkelig sagkyndig Repræsentation, som varetog Fiskeriets Tarv, og hertil sluttede Forsamlingen sig.

(«København».)

En Amatørfiskers Oplevelser i Krigen.

—o—

(Fortsat).

I Bladets forrige Nummer hørte vi, at Fortælleren var kommet over for at kæmpe mod Russerne, og straks benyttede den første gunstige Lejlighed til at faa sin brændende

Lyst til Fiskeri tilfredsstillet. Vi giver herefter atter vor Amatørfisker Ordet: „Forsøget med at fange Gedder faldt dog uheldigt ud, hvor for jeg opgav det i Haab om at faa bedre Lykke næste Gang. Fiskeriet blev derefter afbrudt af nogle Dages anstrengende March, indtil vi kom frem til Narew Floden. Her havde Russerne befæstet den modsatte Strandbred, saa alt Fiskeri var af den Grund udelukket. Da vi efter haarde Kampe havde tilkæmpet os Overgangen ved Hjælp af Pontoner og en interimistisk Bro, kunde vi alligevel ikke opholde os nede ved Floden, fordi den uafbrudt blev bestrøget af de russiske Fæstningkanoner.

En Gang gjorde vi alligevel et Forsøg i Skumringen, men blev snart tvungne af nogle nærgaaende Granater til skyndsomt at fjerne os.

Meget rig paa Aal, Gedde og Skallefisk maatte denne brede og dybe Flod dog være, thi hver Gang en Granat slog ned, flød Masser af døde Fisk op, og i Russernes Stillinger, som vi indtog nogle Dage efter, fandt vi en Mængde Fiskerester, tillige med adskillige Næt.

Jeg indsaa imidlertid snart, at jeg herefter sjældent vilde faa Lejlighed til at tilfredstille min Lyst til Fiskeri, thi det gik nu stadig fremad i Ilmarsch, altid tæt i Hælene paa Russerne. Overgangen over de Floder, vi passerede, skete enten i meget hurtigt Tempo, eller under Kamp, saa der var aldrig nogen Lejlighed til at drive Fiskeri. Tillige maatte man ogsaa altid være yderst forsigtig, fordi Russerne laa i Baghold og skød alle dem, de kunde faa Ram paa.

Min Kammerat H., som var med, var dog saa heldig at fange en 3 Punds Gedde, men den Fangst var nær kommen ham dyrt at staa. Vi havde nemlig vist os for meget da vi halede Fiskene op, og øjeblikkelig susede et Par Geværkugler ned i Vandet, og en af dem gennemborede i Forbifarten H's Bukser, dog uden at ramme ham selv. Da vort Liv i alle Tilfælde var os kærere end et Par Fisk, afbrød vi vort Fiskeri for den Gang.

Kort Tid efter passede vi en Egn med mange store og mindre Søer, men jeg blev desværre skuffet i min Forhaabning om, at Russerne skulde opholde os en Smule, de flygtede Dag og Nat, saa hurtigt at vi næppe kunde følge dem.

Uafsladelig gik det fremad, paa Veje, som i Virkeligheden ikke var nogen Veje, gennem Sandstræknin-ger, Kær og Skove.

Kun i Nærheden af de smaa, usle Landsbyer, som Kosakkerne havde lagt i Aske, inden deres Tilbagetog, var Markerne dyrkede, men Sæden var for største Delen afbrændt og ødelagt.

En Dag havde Russerne endelig sat sig fast i en stærkt forskanset Stilling. Vor Bataillon passede Forposttjenesten, hvorfor jeg var meget veltornøjet, da vi kun var fjernede 500 Meter fra en lille Sø. I min Fritid maatte jeg naturligvis forsøge at fange nogle Fisk for at faa lidt Afveksling i den daglige Kost. Kosten havde nemlig i den sidste Tid været meget ensformig. Brød var næsten ikke til at opdrive, i Stedet for fik vi hver Morgen Kartoffelsuppe, til Middag Kartoffler med Kaal og til Aftensmad Kartoffler uden Kaal. Kød fik vi dog

rigeligt af, thi alle Vegne havde
Russerne maatte efterlade deres
Kvæg og Faar. (Sluttet).

—o—
Annoncer.
—o—

**Aal, Laks, Ørred,
Foreller**

og Ferskvandsfisk

købes til højeste Dagspriser.

Johannes Petersen,

Mejlgade 21, Aarhus.

Telegr.-Adr. »Ip«.

Tif. 282

Øjneæg

af

Bæk- og Regnbueørred

faas bedst og billigst

fra

Lundgaard Fiskeri

pr. Vejen.

Tilkendt **Guldmedaille**

paa Fiskeriudstillingen i Kø-
benhavn 1912.

Averter i Medlemsbladet!

Johann von Eitzen,

edsvoren Fiskeauktionarius,

St. Pauli Fiskehalle, Hamborg,

anbefaler sig til Kommissions-Salg af alle Slags Fisk:

Saltvands-, Ferskvands- saavel som Damfiske.

..... **Store Basiner for levende Fisk.**

Jerbaneforsendelser adresseres til: **Altona.**

Telegr.-Adr.: **Fischeitzen.** Telefon: **Amt 1, Nr. 1,547, Hamburg.**

Fiskeriet „Aalykke“ pr. Lunderskov

tilbyder **prima Øjneæg, Yngel og Sættefisk af Bæk-, Kilde- og Regnbueørred** samt **Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.** Portionsørred, større Ørred, Karper og Suder købes og afhentes paa nærmeste Banestation mod Kontant.

J. C. Christensen.

viser det, at Fiskene er stationære og saa er Opgaven at udrede, hvor meget man kan fiske uden at tage for meget af Bestanden. Arbejdsplanen har været lagt saaledes, at forskellige bestemte Pladser i Skagerak og Kattegat har været udkastet regelmæssigt tilbagevendende Observationer, hvorved man kan konstastere Fiskebestandens Vekslinger under forskellige Aarstider.

(Dansk Fiskeritidene).

En Amatørfiskers Oplevelser i Krigen.

—o—

(Sluttes).

I Bladets forrige Nummer hørte vi om nogle af vor Fortællers Bedrifter paa Fiskeriets Omraade i Rusland, vi skal nu atter give ham Ordet til Fortsættelse:

Nogle Dage forinden var det lige ved at lykkes mig at komme til at forsyne hele Kompagniet med Karper. Paa et Gods fandt jeg nemlig en Dam, hvori en stor Mængde store Karper tumlede omkring, ganske ubekymret om Krigen. Hurra! tænkte jeg, her er et godt Kup at gøre!

Jeg fik en Del af mine Kammerater forsynede med Hakker og Spader, for at aabne Dammen, saa Vandet kunde løbe af. Men om Morgenens, endnu inden Vandet var løbet helt af, maatte vi ganske uventet forlade Stedet og med Sorg overlade Karperne til de efterfølgende Tropper.

Denne Gang havde jeg imidlertid lovet mig selv at forsøge min Lykke i den før omtalte Sø, fordi vi ganske bestemt ventede at skulle blive

liggende nogle Dage paa Stedet. Jeg lagde derfor mine Kroge veludstyrede med god Madding ud.

Begge mine Medetøjer vare forsynede med lange, prægtige Liner paa Ruller, saa jeg kunde uden at resikere noget videre gøre dem fast og løbe hjem til Bivuaken. Her var imidlertid alt i Orden, og jeg var netop paa Vej tilbage til mine Medetøjer forsynet med et stenhærdt russisk Brød og en Smule „Wodka“, som jeg havde funden i en af Russerne forladt Hytte, da der pludselig brager et Helveds-spetakkel løs og Ordren kommer: „Russerne angriber med mangedobbel Overmagt; Stillingen kan ikke holdes“. Nu gælder det kun om at komme afsted. Vore Baade maa Russerne ikke tage. Paa 5 Minutter er vi klare til March og afsted gaar det. Jeg skældte jo dygtigt ud paa det „Lussepak til Russere“, men hvad hjalp det! Mine Medetøjer fik jeg ikke Tid til at hente; de faldt rimeligvis i Russernes Hænder.

I Øjeblikket var der imidlertid ikke Tid til at tænke paa Fiskeri, thi vi maatte marschere baade Nat og Dag, og var glade, naar vi en Gang imellem fik Lov til at sove et Par Timer.

Det ærgrede mig ofte, at vi efter nogle Timers Søvn straks maatte bryde op, selv om vor Bivuak laa ved de herligste Søer og Floder. Jeg var forbavset over det klare Vand, der fandtes i de fleste russiske Floder; det var saa klart, at man næsten overalt kunde se lige ned til Bunden.

Kun i Nærheden af større Byer var Vandet forurennet. Den store Rigdom paa Fisk, der næsten fandtes overalt, stod rimeligvis ogsaa i For-

bindelse med det klare, friske Vand. Da vi en Tid var lejrede ved en lille, nydelig Sø, hvor alle Betingelser var til Stede, for at vi kunde udrette noget, savnede vi desværre ordentlige Fiskeredskaber. Min Kammerat havde en Aften en Malle eller Aal paa Krogen. Da den bed, gik Hasselstangen i Stykker, og da han fik fat i Linen, gjorde Fisken endnu et Ryk og dermed gik Flaadet og største Delen af Linen sin Vej med Fisken.

Dermed var det forbi med vort Fiskeri i Rusland, thi kort Tid efter flyttedes vi til en anden Krigsskueplads.

Lad os nu haabe paa en snarlig og god Fred, saa vi atter kan hengive os til vor elskede Sport, uforstyrret af Larm, Granater og alle den Slags Ubehageligheder. Alle Sportskammerater sender jeg en Hilsen, idet jeg ønsker Eder god Fiskelykke, men jeg beder Eder dog om at levne et Par smaa Fisk i Vandet til os „Feltgraa“!

(Från Skog och Sjö).

Mindre Meddelelser.

—o—

Stor Krebs!

Ifølge Sorø Folketidende fangedes for nylig i Aaen ved Ringsted en Krebs der maalte den respektable Længde af 9½ Tomme.

En Ørred, der sprang op i Baaden!

En ung Dame sejlede en Aften i Begyndelsen af denne Maaned alene paa Viborg Nørresø og fik sig da en noget usædvanlig Over-

raskelse, idet en Ørred — der vejede 1½ Kilo — ganske umotiveret sprang op af sit vaade Element og dumpede ned i Baaden til Damen, som med Assistance fra en anden Baad. fik det gjort af med Fisken.

Forskellige Fiskeretter.

—o—

Fiskesalat I.

Fiskelevninger, parteret ganske smaat og uden Skind og Ben, blandes med fint hakket Løg, Peber, Salt, Olie, Eddike og hakket Persille. Man kan tillige blande Kartoffelskiver afkogte, faste Kartoffler og Tærninger af syltede Agurker i.

Fiskesalat II.

Smaa Gedder og Aborrer koges møre, men hele maa de ligge; de koges i saltet Vand med Eddike — hertil kan den fortyndede Eddikesyre bruges. Den kolde, kogte Fisk udskæres i Tærninger tilligemed Kalvesteg, udvandede Spegesild, nogle faa Sardeller og haardkogte Æggehvider, blander dette med nogle Kapers og den kogte Fisk. Af 8 haardkogte Æggeblommer, Eddike, Olie og Sennep laves en Sauce som hældes over Ingridenserne til Salaten; alt blandes varsomt sammen, og den færdige Salat garneres med Agurker, kogte Æggehvider, Citronskiver, Krebschaler og Champignons.